

[Hem](#) > ... > [Rättsliga Åtgärder](#) > [Rättshjälp](#) > [Italy](#)

Rättshjälp

 Italien

Innehåll inlagt av

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Vilka kostnader uppstår vid en rättegång och vem måste som regel betalar dem?

(Lagstiftningskällor) – De bestämmelser som reglerar kategorierna och förfarandena för kostnader för rättsliga förfaranden, inklusive rättshjälp, beskrivs utförligt i presidentdekret nr 115 av den 30 maj 2002 (Italiens officiella kungörelseorgan nr 139/2002), senast ändrat genom lagdekret nr 24 av den 7 mars 2019 (Italiens officiella kungörelseorgan nr 72 av den 26 mars 2019 för att utvidga rättshjälpen till att även omfatta efterlysta personer som är föremål för förfaranden för verkställighet av en europeisk arresteringsorder), som innehåller den konsoliderade texten om rättegångskostnader (artiklarna 74 till 145, särskilt de gemensamma bestämmelserna i artiklarna 74 till 89, och de särskilda bestämmelserna om rättshjälp i civilrättsliga, administrativa och skattemässiga förfaranden samt i revisionsförfaranden, artiklarna 119 till 145).

Lag nr 794 av den 13 juni 1942, i dess ändrade lydelse, reglerar advokatarvoden för handläggning av civilrättsliga, handelsrättsliga, administrativa och skattemässiga förfaranden. Arvoden för enskilda juridiska tjänster betalas på grundval av den taxa som godkändes genom ministerförordning nr 585 från 1994.

(Rättegångskostnader) – Kostnaderna för ett privaträttsligt förfarande (där "kostnader" ges en vid tolkning) omfattar både kostnaderna för förfarandet och för advokatarvoden. Kostnaderna för förfarandet utgörs av fast avgift för registrering av målet och andra eventuella kostnader (t.ex. kostnader för sakkunnigutlåtanden och kopiering).

Den fasta avgift som avses i dekret nr 115 från 2002 ska betalas i alla rättsliga instanser för varje tvistemål, inklusive rättsliga konkursförfaranden och frivillig rättsvård, utom i lagstadgade undantagsfall, utom i de fall då dessa uttryckligen är undantagna enligt lag.

Den fasta avgiften gäller bl.a. inte förfaranden gällande en persons familjestatus och civilstånd i enlighet med del IV i civilprocesslagen (t.ex. hemskillnad, bestämmelser om underåriga och förmögenhetsförhållandet mellan makar, erkännande av flyktingstatus), säkerhetsåtgärder (t.ex. konfiskering av säkra fordringar); inskrivningsärenden och verkställighetsförfaranden för överlämnande och frigivning; förfaranden om underhåll och i allmänhet alla förfaranden i samband med barn (t.ex. föräldraansvar); behörighetsregler.

Skälen till avgiftsbefrielse ska på korrekt sätt anges av parten i stämningsansökan.

Den fasta avgiften gäller inte heller enskilda anspråk på skadestånd i brottmål om yrkandet bara avser en fastställelse av rätten till skadestånd. Om man däremot yrkar skadestånd med ett bestämt belopp måste man betala den fasta avgiften om yrkandet vinner framgång. Beroende på målets karaktär och värde varierar avgiften mellan 62 och 930 euro.

(Betalningsskyldighet) – Varje part står för kostnaderna för de rättegångshandlingar som de fyller i eller begär och betalar för de handlingar som är nödvändiga för talan om domstolen eller domaren ålägger dem att göra det (t.ex. kostnader för sakkunnigutlåtanden). Om parten har rätt till rättshjälp står staten för dessa kostnader. Den fasta avgiften ska betalas av den part som först väckt talan, först överklagat eller som i

verkställighetsförfarandet ansöker om överlåtelse eller försäljning.

Målets värde anges i stämningsansökan. Den part som ändrar yrkandet, lämnar in ett genkärsmål eller träder in som en s.k. självständig intervenient och därigenom ökar tvisteföremålets värde ska betala en extra avgift.

(Kriterium för vem som ska betala rättegångskostnaderna) – I enlighet med den allmänna principen i artikel 91 i civilprocesslagen ska domstolen i den dom som avslutar rättegången döma den förlorande parten att ersätta den vinnande partens rättegångskostnader.

Hur rättegångskostnaderna ska betalas kan fritt avgöras av domstolen, som kan fatta beslut om en partiell eller fullständig ersättning med beaktande av utgången av målet. Domstolen ska beakta hur välgrundat anspråket är i stort. Beslutet kan överklagas.

Den förlorande parten ska ersätta den vinnande parten för dennes kostnader och advokatarvoden samt kostnaderna för de sakkunniga eller sakkunniga vittnen som utsetts av rätten, enligt domstolens beräkningar. Den förlorande parten ska även betala de övriga kostnaderna i samband med förfarandet. Dessa kostnader samt kostnaderna för delgivningen av domen ska betalas till domstolens kansli.

2 Vad exakt är rättshjälp?

I det italienska rättssystemet innefattar "rättshjälp" för att gå i svaromål för medborgare med otillräckliga medel vars skäl inte är uppenbart ogrundade, samt för utländska medborgare som är lagligen bosatta i Italien när den situation eller omständighet uppstår som leder till rättsliga förfaranden samt statslösa personer (artikel 119 i presidentdekret nr 115/2002), att dessa personer befrias från vissa kostnader (*spese prenotate a debito* eller förbetalda domstolsavgifter) och att staten står för andra kostnader.

Om rättshjälp är berättigad behöver vissa avgifter inte betalas, medan andra betalas av staten. De förstnämnda avgifterna omfattar fasta belopp, schablonbelopp för meddelande på officiell begäran, vissa avgifter (registrerings-, hypoteks- och fastighetsavgifter) samt avgifter för kopior.

Staten betalar följande:

1. Arvode och kostnader för ombud.
2. Traktamente och reseersättning för domare och annan domstolspersonal för deras fullgörande av uppgifter utanför den domstol där rättegången hålls.
3. Traktamente och reseersättning för vittnen, biträdande domare och parternas sakkunniga samt de sistnämndas kostnader för att fullgöra sina uppgifter.
4. Kostnaderna för det rättsliga offentliggörandet av de åtgärder som domstolen fattat beslut om.
5. Kostnader för meddelanden på officiell begäran.
6. Vårdnadsbidrag.

Staten har regressrätt (dvs. rätt till ersättning från annat håll för sina utgifter). Om den inte får in beloppen från den förlorande parten kan staten vända sig till den part som beviljats rättshjälp i följande fall:

1. om denne (efter det att han eller hon vunnit rättegången eller att målet har avslutats) har fått minst sex gånger det belopp som motsvarar kostnaderna,
2. om stämningen dras tillbaka eller rättegången läggs ned.

Särskilda bestämmelser syftar till att garantera ersättningen om rättegången dras tillbaka eller läggs ner på grund av parternas passivitet eller underlåtenhet att uppfylla föreskrivna regler.

3 Har jag rätt till rättshjälp?

I tvistemål och mål om frivillig rättsvård (t.ex. separation, vårdnad om barn och avgöranden om föräldraansvar) beviljas rättshjälp för personer som saknar tillräckliga ekonomiska resurser om inte yrkandena är uppenbart ogrundade.

Statslösa personer och lagligen bosatta utländska medborgare behandlas på samma sätt som medborgare, med förbehållet att bosättning i Italien måste vara laglig från och med den dag då den situation eller omständighet som leder till rättsliga förfaranden inträffade. Icke vinstdrivande organisationer eller föreningar som inte bedriver

kommersiell verksamhet kan också vara berättigade. Det är därför inte enbart välgörenhetsorganisationer eller icke vinstdrivande organisationer, som tillhandahåller utbildning till mindre bemedlade och som redan omfattas av lag nr 217/90, som är berättigade, utan även konsumentorganisationer och användare som anges i förteckningen i artikel 5 i lag nr 281/98.

För att kunna få rättshjälp ska sökanden i enlighet med artikel 76 i presidentdekret nr 115/2002 ha en årlig beskattningsbar inkomst, såsom den anges på den senaste skattedeklarationen, på högst 11 493,82 euro (ministerdekret av den 16 januari 2018 i Italiens officiella kungörelseorgan nr 49 av den 28 februari 2018).

Inkomsttrösklarna justeras vartannat år på uppdrag av justitieministeriet i samråd med ekonomi- och finansministeriet (artikel 77 i presidentdekret nr 115/2002) för att ta hänsyn till variationer i konsumentprisindex för arbetar- och tjänstemannafamiljer, som fastställts av ISTAT under de två föregående åren.

Om den berörda parten bor med en make/maka, en registrerad partner eller andra familjemedlemmar utgörs inkomsten av familjemedlemmarnas samlade inkomster, inklusive den sökandes.

När det gäller sambor vars inkomst bör läggas till sökandens inkomst höjs inkomsttrösklarna för brottmål till 1 032,91 euro för varje familjemedlem som bor med honom/henne.

Det bör noteras att underhållsbidrag efter skilsmässa som den sökande erhåller måste tas med vid beräkningen av det belopp som avses i artikel 76, såvida detta inte utbetalats som ett schablonbelopp.

Inkomster från olaglig verksamhet påverkar också rätten att få rättshjälp, men det bör förtydligas att det vid inkomstrevisorer inte alltid går att förlita sig på automatiska förfaranden och i stället krävs en översyn av de särskilda sakförhållandena i det enskilda fallet, vilket utesluter att en icke lagakraftvunnen dom kan tillskrivas betydelse, i den mån detta skadar oskuldspresumtionen. Avslag av rättshjälp på grundval av en icke lagakraftvunnen dom, vilken kan ge anledning att anta att inkomst erhållits från olaglig verksamhet, är därför olaglig (kassationsdomstolen för brottmål, fjärde avdelningen, dom nr 18591 av den 20 februari 2013).

Undantag: enbart personlig inkomst ska beaktas när målet rör individens rättigheter eller vid förfaranden där den sökandens intressen står i konflikt med intressena hos andra medlemmar i det hushåll som han/hon bor i.

Möjligheten till rättshjälp kvarstår i alla skeden av instanser under förfarandet. Vid civilrättsliga eller administrativa förfaranden får rättshjälp, i motsats till vid brottmål, emellertid inte användas för att bestrida domen om den part som har beviljats rättshjälp förlorar, utan en förnyad ansökan.

Dessutom innebär möjligheten till rättshjälp vid tvistemål inte att staten är ansvarig för kostnader som klienten åläggs att betala till den vinnande parten, eftersom kostnaderna och arvodena endast är de som ska betalas till ombudet för den part som beviljas rättshjälp, och som staten genom att ersätta denna part åtar sig att betala med hänsyn till dennes instabila ekonomiska situation och det faktum att hans/hennes yrkande inte är uppenbart ogrundat (se kassationsdomstolen för tvistemål, dom nr 10053 av 2012).

Specialfall

Med avvikelse från de inkomsttrösklar som fastställs i punkt 1 i artikel 76 i presidentdekret nr 115/2002 kan följande i vissa fall vara berättigade till rättshjälp:

1. Skadelidande parter kan vara berättigade till rättshjälp, inbegripet med avvikelse från de inkomsttrösklar som fastställs i lag (artikel 76, punkt 4-ter), vid de brott som avses i artiklarna 572, 583-bis, 609-bis, 609-quater, 609-octies och 612-bis i strafflagen, och vid de brott, om de begås mot minderåriga, som avses i artiklarna 600, 600-bis, 600-ter, 600-quinquies, 601, 602, 609-quinquies och 609-undecies i strafflagen.
2. Ensamkommande utländska minderåriga som deltar i domstolsförfaranden i vilken egenskap som helst har rätt att informeras om möjligheten att utse en betrodd juridisk rådgivare, inbegripet genom deras utsedda förmyndare eller en person med föräldraansvar i enlighet med artikel 3.1 i lag nr 184 av den 4 maj 1983, i dess ändrade lydelse, och att på grundval av tillämplig lagstiftning ansöka om rättshjälp vid varje skede av eller vid varje enskilt förfarande (artikel 76, punkt 4-quater).
3. Minderåriga eller vuxna barn som inte är ekonomiskt självförsörjande och som har förlorat en förälder till följd av mord som begåtts av föräldrarnas make/maka, oavsett om de var separerade eller frånskilda, av

förälderns registrerade partner, även om det registrerade partnerskapet har upphört, eller av en person som har eller hade ett nära och långvarigt samboförhållande med föräldern, kan få rättshjälp, även genom att undantag görs från de lagstadgade inkomsttrösklarna. Undantaget gäller själva brottmålsförfarandet samt alla tvistemålsförfaranden som brottet ger upphov till, inklusive verkställighetsförfaranden (artikel 76, punkt 4-*quater*).

4. Offer för terrordåd eller liknande dåd eller deras efterlevande (artikel 10, punkt 1, lag nr 206/204).

4 Beviljas rättshjälp för alla typer av rättegångar?

Såsom anges ovan är medborgare som saknar tillräckliga ekonomiska resurser berättigade till rättshjälp i tvistemål och i mål om frivillig rättsvård (t. ex. hemskillnad, vårdnad om barn eller domar om föräldraansvar), så länge deras skäl inte är uppenbart ogrundade.

Det finns subjektiva skäl för att uteslutas från möjligheten att få rättshjälp:

- Sökanden är en person som genom en lagakraftvunnen dom dömts för brott som är kopplade till överträdelser av reglerna mot skatteflykt och momsbedrägeri.
- Sökanden bistås av mer än ett ombud, med undantag för ett ombud som har utsetts att delta i brottmål på distans i de fall då lag nr 11/1998 är tillämplig.

Det finns dock andra fall än de ovannämnda där det kan antas att sökanden har tillräckliga medel, nämligen följande:

- Fall som inbegriper överföring av andras fordringar och räntor (såvida inte överföringen görs som betalning för befintliga fordringar eller räntor).
- Inkomsten anses överstiga de fastställda tröskelvärdena vid fällande dom för överträdelser enligt artiklarna 416-*bis* i strafflagen och artikel 291-*quater* i den konsoliderade text som avses i presidentdekret nr 43 av den 23 januari 1973, begränsat till de försvårande omständigheter som avses i artiklarna 80 och 74.1 i den konsoliderade text som avses i presidentdekret nr 309 av den 9 oktober 1990, och för överträdelser som begåtts genom att villkoren i ovan nämnda artikel 416-*bis* utnyttjats, eller i syfte att underlätta verksamheten för kriminella sammanslutningar enligt samma artikel. Bevis för motsatsen är dock tillåtna (författningsdomstolen, dom nr 139 från 2010).

5 Finns det särskilda förfaranden för nödsituationer

Det finns inget särskilt förfarande för brådskande ärenden. Det bör dock påpekas att advokatsamfundet, i enlighet med artikel 126 i den konsoliderade texten, provisoriskt kan bevilja sökanden rättshjälp på förhand, inom tio dagar från det att ansökan lämnats in eller mottagits av advokatsamfundet och om kraven är uppfyllda.

6 Var finns ansökningsformulären för rättshjälp?

I tvistemål ska ansökningar om rättshjälp som avfattats på det sätt och med det innehåll som fastställs i artiklarna 79 och 122 i den konsoliderade texten lämnas eller sändas till advokatsamfundet i rekommenderad försändelse, och endast av sökanden eller sökandens ombud.

Det är inte förtydligat huruvida den rekommenderade försändelsen kräver mottagningsbevis. Detta anses därför inte vara ett villkor för möjligheten att få rättshjälp, utan är upp till sökanden.

Ansökningsblanketter kan erhållas från advokatsamfundets kontor.

Ansökningar om rättshjälp vid tvistemål ska inges till advokatsamfundets kontor, som är behörigt vad gäller

- orten där den domare som handhar målet har sitt säte,
- orten där den domare som är behörig att avgöra målet har sitt säte, om förfarandet fortfarande pågår,
- orten där den domare som meddelade det omtvistade beslutet är behörig att ta emot överklaganden till kassationsdomstolen, högsta förvaltningsdomstolen eller revisionsrätten.

Ansökan enligt artikel 78 i presidentdekret nr 115/2002 kan inte tas upp till prövning såvida den inte undertecknas av den sökande. Underskriften ska bestyrkas av ombudet eller enligt de förfaranden som fastställs

i artikel 38.3 i presidentdekret nr 445 av den 28 december 2000.

7 Vilka handlingar ska bifogas en ansökan om rättshjälp?

Ansökan som undertecknas av sökanden ska göras på vanligt papper (utan stämpel) och innehålla följande uppgifter (artikel 79 i ovan nämnda presidentdekret):

- Begäran om rättshjälp.
- Sökandens personuppgifter och skattekod, även för alla familjemedlemmar.
- Intyg om inkomst för året före ansökan (självdeklaration).
- Åtagande om att informera om alla relevanta förändringar av inkomst för att beviljas rättshjälp.
- Uppgifter om målet redan har inletts.
- Datum för nästa förhandling.
- Motpartens uppgifter och bostadsort.
- Sakliga och rättsliga grunder för att bedöma grunden för det yrkande som görs.
- Bevis (handlingar, kontaktuppgifter, vittnesmål, expertutlåtanden osv. ska bifogas kopian).

8 Var ska ansökan om rättshjälp lämnas in?

Såsom anges ovan ska ansökningar om rättshjälp för tvistemål lämnas in till advokatsamfundets kontor, som är behörigt vad gäller

- orten där den domare som handhar målet har sitt säte,
- orten där den domare som är behörig att avgöra målet har sitt säte, om förfarandet fortfarande pågår,
- orten där den domare som meddelade det omtvistade beslutet är behörig att ta emot överklaganden till kassationsdomstolen, högsta förvaltningsdomstolen eller revisionsrätten.

När det gäller brottmål måste ansökan inges till den domare som handhar målet, och det bör förtydligas att om målet pågår vid kassationsdomstolen är det den domare som meddelade det omtvistade beslutet som är behörig (artiklarna 93 och 96 i ovan nämnda presidentdekret).

Ansökan ska av sökanden eller sökandens ombud inges till kansliet vid den domstol där den handläggande domaren har sitt säte, eller skickas till kansliet i rekommenderad försändelse.

Om sökanden är häktad eller sitter i fängelse kan ansökningar tas emot av kriminalvårdsanstaltens direktör eller av tjänsteman vid kriminalpolisen.

Det är inte längre möjligt att lämna in ansökningar under en förhandling.

9 Hur tar man reda på om man har rätt till rättshjälp?

En kopia på den handling där advokatsamfundet beviljar ansökan, avslår den eller förklarar att den inte kan tas upp till prövning sänds till den sökande och till domstolen.

När ansökan har lämnats in kommer advokatsamfundet att

- bedöma grunden för det yrkande som görs och huruvida villkoren för satt få rättshjälp är uppfyllda,
- utfärda ett av följande beslut inom 10 dagar:
 - Godkännande av ansökan.
 - Hinder mot att ta upp ansökan till prövning.
 - Avslag på ansökan.
- översända en kopia av beslutet till sökanden, den behöriga domaren och skatteverket för att kontrollera de deklarerade inkomsterna.

Om advokatsamfundet avslår eller förklarar att ansökan inte kan tas upp kan den vidareföras till den domare som hör målet, som sedan fattar ett beslut i form av ett föreläggande. Tidsfristen är obligatorisk.

När kontrollerna har slutförts utfärdar domaren ett motiverat beslut om att ansökan inte kan tas upp till prövning, eller så godkänns eller avslås den.

När beslutet har utfärdats kommer domstolstjänstemannen att underrätta sökanden om beslutet.

Vid brottmål ska domaren dock utfärda ett beslut inom tio dagar från den dag då ansökan lämnades in eller mottogs.

10 Vad bör jag göra om jag har rätt till rättshjälp?

-

11 Vem väljer advokat om man har rätt till rättshjälp?

Sökanden som beviljats rättshjälp kan utse ett ombud från de förteckningar över rättshjälpsombud som upprättats av de advokatsamfund som lyder under den appellationsdomstol som ska pröva målet i sak eller den domstol där målet pågår.

Sökanden som beviljats rättshjälp kan också utse ett sakkunnigt vittne i de fall som föreskrivs i lag.

I kassationsdomstolen ska ombudet väljas från förteckningen från de advokatsamfund som lyder under den appellationsdomstol som har meddelat den dom som överklagas.

Förteckningen över rättshjälpsombud består av yrkesverksamma advokater som har ansökt om att upptas på förteckningen och som uppfyller nödvändiga krav på ett juridiskt ombud.

Innan ombudet upptas på listan bedömer advokatsamfundet ansökan på grundval av följande kriterier: skicklighet, minst sex års yrkeserfarenhet och avsaknad av disciplinpåföljder.

Ombud kan när som helst strykas från förteckningen. Förteckningen förnyas varje år och görs tillgänglig för allmänheten vid alla domstolar i distriktet.

Ombud som företräder den part som har beviljats rättshjälp måste begära ett besked om att förfarandet har inställts om de har strukits från uppslagslistan på grund av parternas underlåtenhet att agera (i enlighet med artikel 309 i civilprocesslagen). Underlåtenhet att uppfylla denna skyldighet är ett disciplinärende.

12 Täcker rättshjälpen alla rättegångskostnader?

Mottagare av rättshjälp (artikel 107 i presidentdekretet ovan) är befriade från vissa kostnader, medan statens betalar andra kostnader enligt artikel 131 i dekret nr 115/2002. Rättshjälpen omfattar alla de rättegångskostnader som anges i lag, inklusive parternas utnämning av ett sakkunnigt vittne som agerar för sökanden. Kostnaderna för utomrättsliga sakkunniga är däremot inte inkluderade.

Arvoden och kostnader för sökandens ombud betalas av domstolen i slutet av varje skede av eller vid varje enskilt förfarande och i alla händelser när utnämningen avslutas.

Arvode och kostnader kan även betalas för den biträdande domaren och sakkunniga vittnen som agerar för sökanden.

Rättshjälpsmottagaren och parterna, inklusive den allmänne åklagaren, underrättas om betalningsbeslutet och kan överklaga det.

Ombudet, den biträdande domaren och sakkunniga vittnen som agerar för sökanden kan inte begära eller få annan kompensation eller ersättning från rättshjälpsmottagaren än den som föreskrivs i lagen. Alla andra överenskommelser saknar giltighet och brott mot detta förbud utgör ett allvarligt disciplinbrott.

I fall av enskilt anspråk i brottmål gäller artikel 108 i den konsoliderade texten. I stort ger rätten till rättshjälp emellertid mottagaren samma rättigheter som de som anges i de allmänna bestämmelserna.

13 Vem står för övriga kostnader, om man bara har rätt till begränsad

rättshjälp?

Det finns ingen bestämmelse om partiell rättshjälp.

14 Omfattar rättshjälpen även överklaganden?

Rättshjälpen gäller för förfarandets alla instanser och skeden och för alla eventuella sammanhängande förfaranden (t.ex. verkställandet).

En rättshjälpsmottagande part som förlorar kan inte använda hjälpen till att överklaga, utom i fall av skadeståndsanspråk i brottmål.

15 Kan rättshjälpen dras in innan rättegången avslutas (eller till och med återkallas efter rättegångens slut)?

Om den inkomst som ligger till grund för beviljandet av rättshjälp ändras så att villkoren för att få sådan hjälp inte längre är uppfyllda ska den behöriga domstolen återkalla beslutet om rättshjälp.

Domstolen kan när som helst dra in rättshjälpen om villkoren för hjälpen inte uppfylls eller om den berörda parten fört sin talan mot bättre vetande eller begått ett allvarligt fel.

Rättshjälpen dras in från och med det datum då inkomstförändringen konstateras.

I de andra fallen dras den in med retroaktiv verkan och medför en återbetalning av de belopp som staten betalat. Om ekonomikontoret upptäcker felaktiga deklarerationer begär det att rättshjälpen dras in och överlämnar handlingarna till behörig åklagare som eventuellt kan inleda ett brottmål.

Kontroller av att villkoren för att få rättshjälp fortfarande är uppfyllda kan utföras under hela det rättsliga förfarandet på begäran av de rättsliga myndigheterna eller ekonomikontoren.

Om felaktiga inkomstuppgifter har lämnats medför detta en påföljd på mellan ett och fem års fängelse och böter på mellan 309,87 och 1 549,37 euro. Straffet eller böterna höjs om de felaktiga deklarerationerna har medfört att rättshjälp har beviljats eller upprätthållits.

Fällande dom leder till retroaktivt tillbakadragande av gärningsmannens rättshjälp samt återkrav av de belopp som staten har betalat ut (jfr artikel 136 i ovan nämnda presidentdekret).

16 Går det att överklaga ett avslag av en rättshjälpsansökan?

Om det behöriga advokatsamfundet avslår ansökan om rättshjälp eller förklarar att den inte kan tas upp till behandling kan den sökande göra en ny ansökan hos behörig domstol som fattar beslut via dekret.

Vid brottmål fastställs det dock i artikel 99 i presidentdekretet att sökanden eller sökandens ombud får lämna in en överklagan till domstolens ordförande eller till den appellationsdomstol som den domare som avslag ansökan tillhör, inom 20 dagar från meddelande om den avslagna ansökan.

Senaste uppdatering: 06/12/2023

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.